

[Albrechtsen]

Jeg synes egentlig, det er ganske utroligt, at statsministeren på den måde fuldstændig uanfægtet kan afvise de meddelelser, der indløber fra ministre og kommissærer om nøjagtig det samme. Det synes jeg giver stof til særdeles megen eftertanke. Statsministeren vil altså have sagen dysset ned, og han siger nu, at der skulle foreligge et dementi fra Andriessen.

Jeg har læst Andriessens udtalelser, og det, Andriessen har dementeret, er alene, at man skulle have drøftet spørgsmålet om selve Luxembourgforliget. Andriessen har ikke dementeret og har jo heller ikke kunnet demtere, at der er indgået en aftale om ikke at bruge Luxembourgforligets vetoet, og det er det, der er det afgørende. Det er aldrig blevet dementeret fra Andriessens side, det vil jeg bede statsministeren bekræfte.

Endelig vil jeg bede statsministeren endnu en gang forklare mig, hvordan vi får denne sag opklaret. Man kan da ikke bare blive ved med at sige, at der ingenting er. Vil statsministeren gå til de andre lande og forlange en sikker skriftlig erklæring om, at vetoetten er der, og at den kan og skal bruges, når et land føler sine interesser trådt for nær, eller vil statsministeren fortsætte med neddysningsforsøget i denne sag?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg kan gentage: der er ikke indgået nogen aftale om, at vetoetten skal anvendes mindre end før. Sådan forholder det sig. Om den vil blive anvendt mindre end før, vil naturligvis afhænge af, hvordan hvert enkelt land handler og disponerer, og vi ved jo alle, at Holland altid har været imod at bruge vetoetten; derfor kan man ikke være forundret over den hollandske fremstilling. Til gengæld ligger det jo klippefast fra de seneste dages udvikling, at den britiske regering ligesom den danske skærer ud i pap, at den ligesom vi agter at gøre brug af vetoetten som hidtil, og at vi selv vil vurdere hvornår, ganske som før. Danmark har ved adskillige lejligheder nedlagt veto, og det forbeholder vi os naturligvis også retten til at gøre i fremtiden. Hvis andre vil give afkald på brug af vetoetten, er det en sag, de pågældende lande må afgøre med deres parlamenter.

Albrechtsen (VS):

Jeg kan forstå, at det på ingen måde anfægter statsministeren, at alle de andre lande, eventuelt undtagen Storbritannien – det ved vi endnu ikke – har indgået en sådan aftale. Det anfægter ikke statsministeren, at W. van Eekelen fra Holland den 10. januar bekræftede den stiltiende aftale, at H. van den Broek, også fra Holland, i Ekstra Bladet den 11. januar bekræftede den, at Andriessen i Politiken den 6. februar bekræftede den, at Luxembourgs EF-ambassadør i Notat i dag bekræfter den og oplyser, at den aftale er kommet til veje gennem bilaterale aftaler mellem landene. Hvad mener statsministeren om det? Hvordan kan statsministeren vide, at der ikke foreligger dette net af bilaterale aftaler mellem de andre lande? Hvordan kan statsministeren bare afvise det? Det anfægter åbenbart heller ikke statsministeren, at H. van den Broek fra Holland heller ikke vil demtere spørgsmålet. Det anfægter åbenbart heller ikke statsministeren, at Leo Tindemans fra Belgien også har den opfattelse.

Statsministeren (Poul Schlüter):

W. van Eekelen er i spørgsmålet om vetoetten for længst, for uger tilbage, blevet underkendt af sin egen udenrigsminister, men det er måske forbigået hr. Albrechtsens opmærksomhed, eller er det?

Alle lande er enige om, at vetoetten fortsat består. Nogle lande holder mere af vetoetten end andre – vi elsker den. Om andre lande vil gøre mindre brug af vetoetten i fremtiden end før, kan jeg jo ikke vide, og det kan hr. Albrechtsen heller ikke – det må afhænge af de kommende års begivenheder – men for Danmarks vedkommende forholder det sig således, at vi i fornødent fald agter at gøre brug af vetoetten ganske efter de retningslinjer, danske regeringer hidtil har fulgt.

Albrechtsen (VS):

Jeg skal gøre det kort, for jeg må jo konstatere, at denne sag efter regeringens opfattelse skal dysses ned og ikke opklares. Så vil jeg håbe, at et flertal i dette folketing vil sikre, at regeringen bliver tvunget til at få opklaret denne sag.

Statsministeren siger, der ikke er nogen lande, som ikke er enige med statsministeren om vetoetten. Så vil jeg bede statsministeren besvare følgende spørgsmål: hvordan kan